

Păcatele sunt multe

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Ridică-ți voalul de pe fruntea mică
Să te observ când luna se ridică
Pe coama nopții care stă să vină
Și să-mi șoptească tandru, în surdină,

C-ai dat în pârg. Secunda este coaptă
Să te culeg cât gura-mi este aptă
Să-ți savureze stropul de minune
Pe care îl ascunzi. În rugăciune

Mă tot scufund și-ți cer să-mi dai crezare
Că pot să mor în versul tău... Iertare
Nu mai aștept, păcatele sunt multe,
Dar numai tu-mi produci plăceri oculte.

- Introvertită-n lumea fără soare,
Făptura mea lipsită de culoare,
Incest între păcat și inocență,
În palma ta găsește rezidență

Și înflorește a melancolie
De câte ori aduni în poezie
Vers după vers, în cupele de aur
Din care beau cu sete un tezaur

Stors în puterea nopții între gene
Când visele se prind în taliene,
Și strecurat alene printre buze,
Păcat fundamental ce n-are scuze.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif